

ning, som skal revurderes næste år – skal vi fastholde det, der var meningen med NPT, nemlig, som hr. Holger K. Nielsen rigtigt siger, både nedrustning og ikke-spredning. Modydelsen for de lande, som ikke udviklede atomvåben, var jo, at der så kom en nedrustning. Der ligger det jo med meldingerne fra præsident Obama og svarene fra Medvedev sådan, at man altså er indstillet på, at det skal indgå i de amerikansk-russiske forhandlinger, hvor de første følere jo tages i det her døgn, tror jeg.

Til sidst vil jeg sige, at NATO- og EU-forholdet også skal diskutere mere, og det bliver det. Vi holder vores fælles møder. For 14 dage siden holdt vi altså et transatlantisk middagsmøde, hvor vi præcis havde NATO- og EU-landene samlet, for at vurdere, hvordan vi kan støtte hinanden bedre, så de to søjler kommer til at fungere.

Det var altså de få bemærkninger, der var. Det har jo været en meget enig debat, og jeg takker alle for den. Jeg takker for den stærke opbakning, vi her har oplevet i Folketinget til de militære indsatser, til soldaterne, vi har derude, og deres pårørende. Det er fantastisk for mig, som havde debatterne i 1980'erne, at opleve en sådan opbakning omkring det her. Det er jeg glad for. Tak for det.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er lige et par korte bemærkninger, først fra hr. Frank Aaen.

Kl. 16:10

Frank Aaen (EL):

Ja, det er selvfølgelig lidt muntert, når jeg lige har stået og læst en tekst op, hvor jeg siger, at vi skal ud af NATO, at jeg så får en opfordring til at stemme for det forslag til vedtagelse i dag, som går ind for NATO. Det skal man vist være lidt kreativ for at kunne få til at hænge sammen. (Udenrigsministeren (Per Stig Møller): Alle er velkomne). Jeg takker.

Næ, måske kunne vi få et kort svar på: Hvis det er sådan, at vi er enige om, at man skal have regionale sikkerhedsorganisationer, og at vi skal have FN stærkere på banen, hvad skal vi så bruge NATO til? Hvorfor har vi NATO? Hvorfor har vi ikke de organisationer, der samler alle lande, i stedet for at have verdens stærkeste militære alliance løsrevet fra de øvrige systemer, en militær alliance, som oven i købet kan agere uden om FN? Hvad skal vi have NATO til? Hvis ministeren mente, at han var enig i det, jeg sagde om at lægge mere vægt på fredsbevarende

indsats, udvikling og regionale løsninger, hvad skal vi så have NATO til?

Kl. 16:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det udenrigsministeren.

Kl. 16:11

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

NATO vil jo lige præcis være en af de organisationer, som FN kan kalde på. Det er den stærkeste alliance og bedst sammensvejsede alliance i verden, så derfor ville det da være tåbeligt at nedlægge NATO, hvis man vil FN det godt; for FN har jo ikke nogen stående styrke. Det vil sige, at det bedste for FN jo er, at der et NATO, man kan kalde på, og som påtager sig opgaven, når NATO synes, at de skal påtage sig opgaven.

Vi kan også konstatere, som jeg sagde i talen, at flere og flere lande vil være medlemmer af NATO, hvilket betyder, at det så bliver en bredere sikkerhedsorganisation. Og så skal NATO, som arbejder »out of area«, altså uden for det transatlantiske område – også på FN's opfordring – også have et tættere samarbejde med lande som f.eks. Japan, Sydkorea og Australien, som arbejder regionalt.

Så vi er enige i, at regionale sikkerhedsorganisationer skal udvikles, men NATO er en stor transatlantisk organisation, som FN har meget stor glæde af at kunne kalde på.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:12

Frank Aaen (EL):

Lad os nu tage det helt konkret for Danmarks vedkommende. Vi har allokert stort set alle de militære styrker, vi har, til NATO og til indsatsen i Afghanistan. Det behøver vi ikke at diskutere i dag; ministeren ved, hvad Enhedslisten mener om den operation. Den er en katastrofe, men vi har alligevel smidt stort set alt det, vi har, ned i én operation – som er en NATO-operation, en NATO-ledet operation.

Det betyder, at vi stort set ikke har styrker til at indgå andre steder, hvis FN synes, at der også er andre konflikter i verden, der har brug for noget opmærksomhed. Det er jo den der skævvridning, der ligger i at bruge vores ressourcer i NATO, der skal operere globalt som krigsførende alliance, som vi er imod, og hvor vi meget hellere ville have, at man f.eks. udvidede FN og OSCE til at kunne gøre en indsats. Det er der meget mere perspektiv i end at have sådan